

Sterke Otje

Verhaal en illustraties: Bo Buijs.

Otje drijft op haar rug in het water.
Ze speelt met haar pootjes,
maakt een koprol en
duikt onder water.
Ze heeft zin in vis.
Op de bodem van de zee ligt een schip.
Vroeger hebben daar mensen op gevaren,
maar toen is het gezonken.
Misschien zit er wel een visje in
voor mij, denkt Otje.
Ze wil naar binnen zwemmen.
Maar dan hoort ze een stem:
'Weg jij! Zeeotter!'
Het is Orak. Hij zwemt het schip uit.
'De zee is van mij!' buldert hij.
Otje schrikt er vreselijk van.

'De zee is toch van iedereen?' vraagt ze.
'Ik zoek vis. Ik heb honger.'
'De zee en alle vis is van mij!'
schreeuwt Orak.
'En als ik merk dat je ook maar één visje
eet, kom ik je achterna en vreet ik je op!
Ik ben de sterkste van allemaal.
En nu mijn zee uit! Schiet op jij!
Otje is bang.
Ze zwemt weg en klimt het land op.

Daar gaat ze op een rotsblok zitten.
Wat moet ze nu doen?
Haar maag knort van de honger!
Een berggeit ziet haar zitten.
'Waarom kijk je zo treurig?' vraagt hij.
'Ik ben de zee uitgejaagd,' zegt Otje.
'Door Orak, de orka.'
'Oei. Dan heb je pech,' zegt de berggeit.
'Tegen Orak kun je niet op.'
En hij springt weg.
Otje zucht diep.
Na een tijdje komt er een zeearend
naast haar zitten.
'Waarom kijk jij zo treurig?' vraagt hij.
'Ik ben de zee uitgejaagd,' zegt Otje.

'Door Orak, de orka.'
'Dat is naar,' zegt de zeearend.
'Tegen Orak kun je niet op.'
En hij vliegt weg.
Otje zucht nog dieper.
Dan komt er een zeehond aan.
'Wat kijk je treurig,' zegt hij.
'Ik ben de zee uitgejaagd,' zegt Otje.
'Door Orak, de orka.'
Dan krijgt ze ineens een idee.
'Wacht,' zegt ze. 'Ik heb een oplossing.'
'Een oplossing? Dat kan niet,' zegt de
zeehond. 'Tegen Orak kun je niet op.'
'O nee?' Otje springt naar de waterkant.
'Wacht maar af.'

Ze plonst het water in.
'Pas op!' roept de zeehond nog.
Maar Otje is al onder water gedoken.
Ze zwemt naar het schip en roept:
'Hee! Orak! Je denkt wel dat je sterk bent.
Maar ik ben duizend keer sterker dan jij!
Orak komt het schip uit.
Hij gromt gevaarlijk.
'Jij? Een zeeotter?'
'Toevallig wel de allersterkste
zeeotter die er ooit heeft bestaan,'
zegt Otje stoer.
Orak begint te lachen.
Hij buldert van het lachen.
Hij schatert, en hij klappert
met zijn vinnen van plezier.
'Ha ha ha!

Een zeeotter die denkt dat ze sterk is.
Nog sterker dan een orka. Ha ha!
'Geloof je me soms niet?' vraagt Otje.
'Dan zal ik het bewijzen.'
'Goed,' zegt Orak.
Hij hikt nog een beetje na van het lachen.
'Dat wil ik zien.'
Aan het schip zit een touw.
'Zie je dat touw?' vraagt Otje.
'Jij neemt het ene eind in je bek.
En ik het andere. Ik klim het land op,
en dan trek jij zo hard je kunt.
Als je mij het water intrekt,
blijf jij de baas van de zee.
Maar als het je niet lukt,
word ik de baas van de zee.
Voor altijd.'

Otje pakt het touw en sleept het
naar Orak toe. Het is erg zwaar en
daarom kost het haar veel moeite.
Als Orak dát ziet begint hij
weer te gieren.
'Hoe! Hoe! Hoe! Zelfs dat touw is al te
zwaar voor jou! En jij denkt dat ik jou
het water niet in kan trekken?
Hi hi hi! Ha ha ha!
'Doe nou maar wat ik vraag,' bromt Otje.
Orak neemt het touw in zijn bek.
Otje zwemt met het andere eind
naar de kant.
Daar bindt ze het touw stevig om
een grote boom.
Drie dikke knopen legt ze erin.

'Zo!' roept ze: 'Trekken maar, Orak!
Orak trekt en hij trekt.
Hij zucht en hij steunt en hij gromt.
Hij slaat met zijn staart en hij kronkelt
met zijn lijf.
Maar het lukt hem niet om
Otje het water in te trekken.
Na een hele tijd laat hij het touw los
en zucht:
'Ik wist niet dat jij zo sterk bent, Otje.
Jij wint. Jij bent voortaan de baas
van de zee.'
'Goed zo,' zegt Otje.
'Dan ga ik nu mijn visje vangen.'
En ze duikt het water in.
Eindelijk.

